

25

V. K. ராமையா பிள்ளை,

புத்தக வியாபாரம்,
9-A, தி. நமஞ்சன வீதி,
கூழைநாடு, மாயூரம்.

விலை 10 காசு

தேவகி

கணபதி பிக்சர்ஸ் தயாரிப்பு

1½ ரூ

கதை, வசனம், மு. கருணாநிதி

டைரக்ஷன்

கதை, வசனம்

பாட்டு அமைப்பு

இசை அமைப்பு

நடன அமைப்பு

நடனம்

பின்னணி இசை

இசைக் குழுவினர்

தயாரிப்பு

ஸ்டூடியோ

R. S. மணி

மு. கருணாநிதி

A. மருதகாசி

கா. மு. ஷேரீப்

கண்ணதாசன்

G. ராமநாதன்

மாதவன்

ஹீராலால்

கிருஷ்ணமூர்த்தி

லலிதா

பத்மினி

ராகினி

குமாரி கமலா

திருச்சி லோகநாதன்

P. லீலா

P. G. கிருஷ்ணவேணி (ஜீக்கி)

N. L. கான சரஸ்வதி

R. ரத்னமாலா

U. R. சந்திரா

R. பார்வதி

மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ்

கணபதி பிக்சர்ஸ், சேலம்

மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ்,

சேலம்

நடிகர்கள்

N. N. கண்ணப்பா	துரை
S. பாலச்சந்தர்	ராஜா
M. N. நம்பியார்	கோபு
D. பாலசுப்ரமணியம்	ரகுநாத்
T. N. சிவதானு	காரியதரிசி
A. கருணாநிதி	கோவிந்தன்
S. M. திருப்பதிசாமி	மெய்யப்பர்
A. கணபதி	கந்தவேள்
V. M. ஏழுமலை	வைத்தியர்
M. N. கிருஷ்ணன்	சிஷ்யன்
T. M. சௌந்தர் ராஜன்	பிச்சைக்காரன்
P. S. சுப்பையா	வேலையற்றவன்
V. N. ஜானகி	தேவகி
மா துரிதேவி	லீலா
R. பாரதி	பாப்பா
S. R. ஜானகி	குஞ்சம்மாள்
M. ராதாபாய்	மாணவ சங்கத் தலைவி
M. D. கிருஷ்ணபாய்	மாதர் சங்கத் தலைவி
பேபி ராணி வஸந்தி	செல்வமணி

தேவகி

கதைச் சுருக்கம்

இன்று சென்னையிலே மாட மாளிகையில் வாழும் ரகுநாத் அன்று மாங்குடியிலே மண்குடிசையில் வாழ்ந்தான். அவனுக்கு குஞ்சம்மாள் என்ற மனைவி, தேவகி, லீலா என்ற குழந்தைகள். இன்று ஆடம்பரமாக வாழும் ரகுநாத் அன்று அன்றாட செலவுக்கே வழியின்றி விழித்தான். இதைக் கண்ணுற்ற கந்தவேள், ரகுநாத் திற்கு உதவியதோடு, தன் ஒரே மகன் துரைக்கு, சீர் வரிசை, வர தட்சிணை எதுவும் எதிர்பாராமல் தேவகியை பால்ய மணம் செய் வித்தார். அதுமட்டுமல்ல, தன் சம்மந்தி ரகுநாத் வேற்றார் போய் பொருள் ஈட்டட்டும் என்ற பெரும் நோக்கத்தோடு பண உதவி செய்து சென்னைக்கு அனுப்பிவைத்தவரும் கந்தவேள்தான்.

அப்புறம் ரகுநாத் பெரிய பணக்காரனாகி, தன் இளைய மகள் லீலாவை படிப்புக்காக லண்டன் அனுப்புகிறான். காலத்தில் கை கொடுத்து உதவிய கந்தவேள், மருமகள் தேவகியை அழைத்துச் செல்ல ரகுநாத் மாளிகைக்கு வருகிறார். செருக்கும் சீற்றமும் சீமான்களின் சொத்தல்லவா? ரகுநாத் தும் அந்த வர்க்கந்தானே! ஏழையின் வீட்டுக்கு அனுப்பமுடியாது என்று கூறி, கந்தவேளை அவமானப்படுத்தி அனுப்புகிறான் ரகுநாத். ஆனால் தேவகி? தன் தந்தைக்குத் தெரியாமல் கணவன் வீடு செல்கிறாள். இதைக் கேட்டுக் கடுங் கோபம் கொள்கிறான் ரகுநாத்.

மாங்குடி வந்த தேவகி, தன் கணவன் துரை திடீரென்று வந்த வாத நோயால் கைகால் முடமாகி விட்டதையும், மாமனார் கந்தவேளின் மரணத்தையும் காண்கிறாள். நகை நட்டுகளை விற்று கணவனைக் குணப்படுத்த சிலவழிக்கிறாள். எதுவும் பயனின்றி வறுமையால் வாடி தன் தந்தையின் உதவியை நாடி வருகிறாள். ஆனால் இரக்க மற்ற ரகுநாத் தேவகியை அடித்து விரட்டுகிறான்.

ஆதரவற்ற தேவகியின் அழகைக் கண்டு கோபு என்ற மைனரும் சில காலிகளும் தேவகியைக் கெடுக்க தூண்டில் போடுகின்றனர். கோபு, துரைக்கு உதவி செய்வது போல் பாப்பா என்ற தாசி வீட்டில் தேவகிக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுக்கிறான். காலிகளின் அட்டகாசம் அதிகரிக்கவே கற்போடு வாழ விரும்பிய தேவகி கணவனுடன் வடரங்கம் வருகிறாள்.

லண்டனில் இருந்து திரும்பிய லீலா, தேவகியை காணத் துடிக்கிறாள். ரகுநாத் லீலாவைத் தடுத்ததோடு தன் ஆபீஸ் காரிய தரிசி ஞானத்தை கல்யாணம் செய்து கொள்ள வற்புறுத்துகிறார். லீலா மறுத்து மீறி பேசுகிறாள். கோபமடைந்த ரகுநாத் லீலாவை ஒரு அறையில் தள்ளிப் பூட்டுகிறார். ஜன்னல் வழியாகத் தப்பித்த

4
லீலா குடும்ப நண்பரான மெய்யப்பரைக் காண செங்கற் பட்டு
செல்கிறாள். அங்கு வந்த தங்கள் ஆபீஸ் மாணேஜர் ராஜா
மெய்யப்பர் மகன் என்பதறிந்து இருவரும் தேவகியை தேட புறப்
படுகின்றனர். மாங்குடியில் தேவகி இல்லை என்று அறிந்து, ஒவ்
வொரு ஊராகத் தேடி வருகின்றனர்.

லீலாவைக் காணாத ரகுநாத் போலீஸில் எழுதி வைக்கிறான்.
தேவகி வட ரங்கத்தில் ஒரு வைத்தியன் வீட்டில் தங்கி, துரைக்கு
வைத்யம் செய்துகொண்டு சட்டி பாளை விற்று ஜீவனம் செய்து
வரும்போது, வைத்தியன் தேவகியை பெண்டாள முயற்சிக்கிறான்.
இந்தச் சண்டாள உலகில், தாங்கள் கண்யமாக வாழ முடியாது
என்று எண்ணிய கற்பரசி தேவகி, கணவனுடன் சஞ்சீவி மலைச்
சாரலை அடைகிறாள்.

ஒரு சிறு சாப்பாட்டு விடுதி வைத்துக் கணவனைக் காப்பாற்றி
வருகிறாள். ஒரு நாள் புயலோடு பனி மழை பெய்கிறது. அதிலே
துரை சிக்குண்டு பனிக்கட்டிகளால் மூடப்படுகிறான். செயற்கை
வைத்யத்தால் சீர் படாத வாத நோயை இயற்கை ஒரு நொடியில்
தீர்த்து விடுகிறது. தேவகி - துரையின் வாழ்க்கையில் இன்பப்
புயல் அடிக்கத் தொடங்கி, சிறு சாப்பாட்டு விடுதி மைசூரில் பெரிய
தேவகி ஹோட்டலாக ஆகிறது. துரை லக்ஷாதிபதியாகிறான்.
செல்வமணி என்ற குழந்தைத் பிறக்கிறது.

இன்பத்தில் மகிழ்ந்திருந்த தேவகிக்கு துன்பத்தின் அலங்கார
மாக கோபுவும் பாப்பாவும் வருகிறார்கள். கோபு மீண்டும்
தேவகியை அடைய எண்ணி துரையை பாப்பா வலையிலே சிக்க
வைக்கிறான். தெய்வம் என்று பாராட்டிய தேவகியை கோபுவின்
போதனையால் அடித்துத் துரத்துகிறான். அது மட்டுமா? குழந்தை
செல்வமணி பாப்பாவின் காரில் அடிபடுகிறது. குழந்தை இறந்த
பின் வாழ்வதில் பயனில்லை என்று தேவகி ஆற்றில் விழப் போகிறாள்.
கோபு வந்து காப்பாற்றுவதாகச் சொல்லி பலாத்காரம் செய்கிறான்.
ஆனால் லீலாவும் ராஜாவும் எதிர்பாராவிதமாக வந்து கோபுவை
அடித்து விரட்டுகிறார்கள்.

அக்காளின் சோகக் கதையைக் கேட்ட லீலா, துரைக்குப்
பாடம் கற்பிக்க துள்ளி ஓடுகிறாள். குழந்தையை துரை கொண்டு
விட்டதாக போலீஸுக்கு போன் செய்ய முயற்சிக்கிறாள். தேவகி
தடுக்கிறாள். மகள் மைசூரில் இருப்பதாக அறிந்த ரகுநாத் மெய்
யப்பருடன் வருகிறார். துரையின் முடிவு என்ன? தேவகி வாழ்க்கை
என்ன ஆயிற்று? சண்டாளர்களான கோபு, பாப்பா என்ன ஆனார்
கள்? ரகுநாத்தின் ஆணவம் என்ன ஆயிற்று? லீலா காரியதரிசியை
மணந்தாளா? இந்த வினாக்களுக்கு விடை...? “வெள்ளித்
துரையைக் கேளுங்கள்!”

தேவகி

பாடல்கள்

மாணவிகள் கோஷ்டி நடனம்

இல்லறம் காப்பதுவே எந்நாளும் பெண் தர்மமே !...ஓ
இன்பம் ஏதும் உண்டோ ? ஏனின்த மேனாட்டு மோகமே !
இப்பாரில் பெண்கள் கற்போடு வாழ்வதே என்றும் இன்பம் !
காதலே தெய்வமென்று போற்றுதல் நாளுமே
பெண் தர்மம் ஆகுமே !... [இல்]

காதலின் சுகம் காண்ப தெரன்றே
மாதர்தம் வேலை இல்கை !
விரப் பெண் ஜான்சி ராணிபோல்
வாழ்வோம் என்றும் !
ஜெய் ஹிந்த் ! ஜெய் ஹிந்த் ! ஜெய் ஹிந்த் !

பையன் பாட்டு

தொகையரு

மேல் நாட்டு இளைஞர் விமானம் கண்டார்
மோட்டார் கண்டார் ; ரயிலைக் கண்டார்
இங்கிருக்கும் நாமெல்லாம் இடிலியும், சட்னியும்
ஸ்பெஷல் தோசையும் தவிற வேறென்ன கண்டோம் ? — இன்று
ஆறவுன்கு ரேஷன் வந்து அதற்கும் திண்டாடுகிறோம் !
திண்டாடுகிறோம் !

பாட்டு

பசியாலே வாடுறோம் ! பாழும் உலகிலே
வேலை கெடைக்கல்லே — ஆனால்
பெண்ணைக் கண்டால் ஜோரா வாயாடுறோம் — வீணை
மண் மீதாடுறோம் !

படித்தாலே போதுமா ? மூளைவேணுமே
காசு சேர்க்கவே — ஏனோ ?
உண்மை சொன்னால் — நீயே வாலாட்டுறாய்
வீணை என்மேல் பாயுறாய் ?

[பசி]

தொகையரு

எம் ஏயும் பீ ஏயும் படித்துவிட்டு
எத்தனையோ பேர் ஹோட்டல் சர்வரானார் !
அந்த ஒரு வேலையும் நாம் கண்டோமில்லை
ஆனாலும் புஷ்கோட்டில் குறைச்சலில்லை !

பாட்டு

சுகமாக வாழுவே ஆசை குறையல்லே
மூளைசரியில்லே — ஆனால்
பெண்ணைக் கண்டால் ஜோரா வாயாடுறோம்
வீணை மண்மீதாடுறோம் !

[பசி]

தேவகி பாட்டு

அன்னையே நான் அனாதை !
யாரெனக் காதாரம் — உனையல்லால் ?
திராத நோயாலென் மணவாளனே
அந்தோ ! நடைப்பிணமாக நடமாடவோ ?
சுகவாழ்வு புவிமேல் வீண் கனவாகவோ ?
சொல்லாய் தேவி ! நீயே கதி — நிகரிலா

[அன்னை]

[அன்னை]

நாதனின் துயர் தானாத பாவை நான்
 ஓலமிடுவதுமூன் செவி விழ வில்கையோ ?
 நோயுறல் கர்ம வினையோ ?—வினையானால்
 எனக்கந்த நோய் தந்து நாதனைக்காவாய் !
 தாள் பணிந்தேன் உன்னையே ஜனனி !
 எனை யாதரி தயாபரி — நிகரிலா

[அன்னை]

லலிதா, பத்மினி, ராகினி நடனம்

1

ராகினி: டீ! குடான டீ!

பத்மினி: ஐயா வாங்க! அம்மா வாங்க, வாங்க!
 வந்து வாங்குங்க; ருசி பாருங்க; களை தீருங்க! ஓ [ஐயா]

தெகையரு

ராகினி: கள்ளச் சாராயத்தை காய்ச்சி குடிச்சுவிட்டு

பத்மினி: கம்பியை எண்ணப் போகாதிங்க!

ராகினி: கள்ளுத் தண்ணி ஆசையினால்
 ப்ரெஞ்சு பாலிஷையும், ஸ்பிரிட்டையும்
 குடிச்சுவிட்டு குடல் வெந்து
 கஷ்டப்பட்டு சாவாதிங்க!

பத்மினி: சாவாதிங்க - சாவாதிங்க - சாவாதிங்க - சாவாதிங்க!
 ஓ [ஐயா]

2

லலிதா: ஆசை மச்சானே இன்னிக்கு எம்புட்டு
 காசு சம்பாதிச்சிங்க?

ராகினி: அதை ஏதுக்கம்மா நீங்க கேக்குறீங்க?

லலிதா: பாக்கத்தானுங்க - சும்மா காட்டுங்க?

ராகினி: ஆணவம் மிஞ்சிப் போச்சா — என்னை
 யாரின்னு எண்ணிக்கிட்டே?—கணக்கா
 கேக்குறே ஏங்கிட்டே

லலிதா : ஏங் கேக்கக் கூடாதா ?

ராகினி : அடுப்பு ஊதும் பொட்டச்சி ஒங்கிட்ட
அதையும் சொல்ல மாட்டேன்
அடிபோடி உதைக்கப் போறேன்

லலிதா : அடுப்பங்கரை காக்கும் பொம்பளை இல்லாட்டி
அப்போ தெரியும் சேதி — என் தங்கையும் இல்லாட்டி
அப்போ தெரியும் சேதி !

ராகினி : என்னாடி பூச்சாண்டி காட்டுறே ?

லலிதா : நான் இல்லாட்டிப் போனா நீ ஓட்டாண்டி யாகுவே

ராகினி : (வசன நடை) “ஆங் ! என்னா சொன்னே ?
நீ இல்லேண்ணா நான் பொழைக்க மாட்டேனோ ?
ஏண்டி !”

லலிதா : “ஒன் பொழைப்பும் என் பொழைப்பும்
இன்னும் கொஞ்ச நாளிலே
புரிஞ்சு போவும் பாரேன் ! நான் போறேன் !”

ராகினி : “சரிதான் போடி !”

3

ராகினி : டீ ! குடான டீ !

லலிதா : ஐஸ் க்ரீம் — ஐஸ் மோர் !
வாங்கித் தின்னுவோர், ஆசை கொள்ளுவார்,
ஆஹா ரொம்பஜோர்
மனம் இனிக்கும் வாய் மணக்கும் ஐஸ் க்ரீம் !

பத்மினி : வாங்கிக் குடிப்போர், தாகம் தீருவார்,
ஆஹா ரொம்ப ஜோர் !
மனம் இனிக்கும் வாய் மணக்கும் ஐஸ் மோர் !
ஐஸ் க்ரீம் — ஐஸ் மோர் !

லலிதா : வெயில் காலத்துக் கேத்தது வாங்கிடுங்க, களை நீங்கிடுங்க
வெகையுமே மலிவுங்க ! ஓ...இதை வாங்கிப்போங்க நீங்க !
சார் ! ஜில் ஜில் ஐஸ் க்ரீம் யூ வான்ட் !

T. T. R: கைசென்ஸ்...

லலிதா: ஐஸ் (F)புருட்!

பத்மினி: ஏமண்டி ஐசுமோரு மீரு தாகண்டி!
வெகு ஜோரண்டி! நீ பாரண்டி!

லலிதா: தாரு தேசகே ஜானே வாலே
தும்கோ ஐஸ் க்ரீம் ஹோனா?
நஹீதோ ஐஸ் மோர் ஹோனா?...போலோ!

சேட்: ஐஸ் க்ரீம்

லலிதா: பைசா!

சேட்: லேலோ!

லலிதா: அச்சாஜீ!
எந்தா சாரே நிஞ்ஞுள்கு ஐஸ் க்ரீம் வேணுமா?
பகேஷ் ஐஸ் மோர் வேணுமா?
பரையூ என்னிடத்துலே!

மகையாளி: "வ-ம்" அசலாயிட்டு ஒரு ஐஸ் க்ரீம் தரு!

பத்மினி: எலுமிச்சஞ் சாறு ஊத்தி
இஞ்சியோடு மிஞ்சாமலே
கொஞ்சமாக உப்பும் போட்டு
ரஞ்சிதமா தாளிச்சது மோரு!
வெகை—அதிகமில்லை வாங்கி குடிச்சப்பாரு!

ராகினி } ஓ...அண்ணன்மாரே! கொஞ்சம் தான் இருக்கு தங்க!
பத்மினி } ஐஸ் மோரும் தானுங்க!

லலிதா: தாரேனே நானும் ஜோராக வாங்க
ஓ...வாங்கிக்குடிங்க—இல்லையானால் ஏமாறுவீங்க!
[வாங்கி]

லீலா பாட்டு

இன்பம் காண்பேன் நானே !

என்—எண்ணம் போலே நானே !

எந்தன் சோதரியோடே சந்தோஷம் கொண்டாடி
ஆசை தீரவே பேசி அத்தானை கேலி செய்குவேன் !

[இன்ப]

மேல் நாட்டில் பார்த்த தெல்லாம்

மிக நேர்த்தியாய் எடுத்துச் சொல்லுவேனே

பேசுவேன் இங்கிலீஷில் நானே !—பேசுவேன் !

புரியாமல் அத்தான் ஆந்தைபோல் முழிப்பார் ! ஐாலிதான்
[இன்பம்]

மான் போல ஓடுவேனே !

மயில் போலவே நடனம் ஆடுவேனே !

ஜோடியாய் பாடுவோம் சேர்ந்தே—கீதமே !

ஜோராக காரில் மூவரும் செல்வோம் ! எங்குமே ! [இன்ப]

பிச்சைக்காரன் பாட்டு

தொகையரு

பூநாளில் ஆண்டவனே நேரில் வந்து

பத்தினிமார் துயரம் தீர்த்தாராம் !—ஆனால்

இங்காளில் பத்தினிமார் படும் துயரம்

தீர்ப்பதற்கோ எவருமில்லை !

பாட்டு

இப்போ திராத துயராலே பாழாகியே—பெண்களே

தேஞ்சு ஓடாகி திண்டாடுறங்க

திராததேனோ ? துன்பம் தானே !

தெய்வம் இல்லாமெ போனதோ ?

[இப்]

தொகையரு

சுகமாக தாய் வீட்டில் வளர்ந்த பெண்கள்
 சொத்துரிமை இல்லாத காரணத்தால்
 தவறிப் போய் ஏழைக்கு வாழ்க்கைப் பட்டால்
 தவிக்கிறார்கள் ; பெற்றோரும் மதிப்பதில்லை !

பாட்டு

பணம் இருந்தாக்க ஓலகத்தில் எல்லோருமே—தேடியே
 சொந்தம் எல்லாமெ கொண்டாடுவாங்க !
 இல்லாதபோது யாருமே—
 எண்ண மாட்டாங்க சொந்தமே !

[இப்]

தேவகி ஓ லீலா பாட்டு

லீலா : நான் காண்பேனோ ? சோதரியாளை பார்மீதிலே !
 காணாது வாழ்விலே வீணாவேனோ ?

[நான்]

தேவகி : ஆ...துயரால் நானும் வாடியே பாழாகினேன்
 ஆதாரமே காண்கிலேன் லீலா !
 காணாமலுன்னை வீணே மண்மேலே
 நாடோடிபோல் நான் வாழ்கிறேனே !

[ரான்]

லீலா : ஆ...உனையே காணும் ஆவலே மேலாகுதே
 நாள்தோறும் நான் சோகமே ஆனேன் !
 தேளாக தந்தை ஆனார் அந்தோ நாம்
 சேராமலே வீணாகுவோமோ ?

[நான்]

தேவகி & துரை பாட்டு

தேவகி : பேரின்பமே வாழ்விலே நேர்ந்ததே !
நீங்காத ஆனந்தம் நாம் காணவே !

துரை : திராதனோய் தீர்ந்ததே வாழ்நாளிலே
மாருத ஆனந்தம் நாம் காணவே !

தேவகி : ஆ...செல்வம் தன்னை சேர்த்திடுவோம்
சிறப்புடனே வாழ்வோம் தந்தை காணவுமே !

துரை : ஆ...சீராகவே நாம் வாழ்ந்திடுவோம்
செல்வம் சேரவே துன்பம் நீங்குமே !
எந்நாளுமே இன்பம் ஓங்குமே

தேவகி : எண்ணம் போலே யாவுமே

துரை : மெய்யாகவே நேருமே

[பேரின்ப]

தேவகி : ஆ...வாரீர் அன்பே ஆருயிரே !
வாழ்வினிலே என்றும் இன்பம் நாம் அடைவோம்

துரை : ஆ...ஆராரோ என்றே ஆசையுடன்
நீயும் பாடுவாய் ; பையன் தூங்குவான்
ஆனந்தமாய் நான் காணுவேன் !

தேவகி : எண்ணம் போலே யாவுமே

துரை : மெய்யாகவே நேருமே

[பேரின்ப]

குமாரி கமலா நடனம்

1

ஆங்கிலேயன் : ஐயாம் கம் ப்ரம் லண்டன்
 ஒன்மீது காதல் கொண்டேன்
 மை நேம் ஈஸ் ஹாம்ப்டன்
 ஒன்னையே கல்யாணம் செய்யவும்
 ஓடியே வந்தேன் நான்

[ஐ]

கமலா : திண்டாட்டம் தான் உனை மணந்தால்
 திரும்பாமல் நீ போ ! போ !

2

சைனாகரன் : பீங்கிங் நாங்கிங் வாங்கிங் என் பேர் பிங்பாங்
 பெண்ணே ஒங்மேல் ஆனேனே நான் ஷிங் ஹாங்
 மாசேதுங்கின் நாட்டான் ஷ்யாங்கேஷேக்
 எந்தன் பாட்டான்

மணம் செய்ய வந்தேன் ஒன்னைங்
 வெளம்பரம் கண்டு கண்ணைங்
 மறுக்காதே நீயும் என்னைங்
 மாலையிடுவாயே பெண்ணைங் டிங்டாங் !

கமலா

போடாதே சும்மா வேஷம் !
 வாயால் புத்தர் தர்மம் பேசி
 போர் செய்யும் நாட்டார் உங்கள் நேசம் மோசம் !

பொய்யே பேசாத புண்யன் !
 புத்தன் போல் காருண்யன்
 த்யாகி மகான் காந்தி
 தேசத்தில் வாழ்ந்திடும்
 நான் உன்னை வேண்டேன் !

நீக்ரோ :

கண்டதும் என் மீது காதலே !
 கொண்டோரும் உண்டு ஊரிலே !
 என்றாலும் ஏற்ற பெண்கள் யாரும்
 இல்லாமையால் கல்யாணமே
 இல்லாமல் வாழ்கிறேன் !
 காமனும் கண்டாலே நாணுவான் !
 என் அழகைப்பார் ! என் குரலைப்பார் !
 என் ஆட்டம் பார் !
 அன்போடு என்னை கட்டிக்கொண்டு வாழுவாய் !

கமலா :

கோட்டான் குரல் ! குயிலின் நிறம் !
 கூசாமல் வான்கோழி போலே நீயும்
 ஆட்டம் வீணாக ஆடாதே !...ஓ
 ஆங்கிலேயன் என்றெண்ணியே !
 அடிமை வாழ்வில் உழலும்
 அருமை தாய் நாட்டைக்காத்த்திட நீயே
 அயர்வே இல்லாது சேவை செய்போ !
 ஆசை கொள்ளாதே என்மீதே !

தமிழ்
வாசிபன் }

அகில முழுதும் சுற்றினாலும் — எங்கும்
 தமிழன் போல யாரும் —
 அழகிலும் குணம் அறிவிலும் வல்ல
 ஆண்மகன் இல்கை பெண்ணே ! — தாலி
 அணியலாமோ கண்ணே ! — கண்ணால்
 அதை சொல்லுவாய் என் முன்னே !

[அகி]

கமலா &
தமிழ்
வாசிபன் }

புகழுக்குறிய தமிழ் நாட்டின்
 பெருமை பாடுவோம் ! — காதல்
 புரிந்து வாழ்வில் இனிமை கண்டு
 உயர்ந்து வாழுவோம் !

[புகழு]

பாப்பா & துரை பாட்டு

பாப்பா : ஹல்லோ ! மைடியர் ! ஹல்லோ ஹல்லோ !

துரை : ஹலோ ! மைடியர் ! ஹல்லோ ஹல்லோ !

பாப்பா : இன்பமே ! இதயம் கலந்த பொழுதின்பமே !
அன்பால் உலகில் ஆணும் பெண்ணும்
ஆருயிர் காதலர் ஆவதே வாழ்க்கையின் இன்பமே !
அலை, கடல் போலே ! இணைபிரியாதே
ஆனந்தமாகவே வாழ்வதுதான் பெரும் இன்பமே !
—[ஹல்லோ]

சுந்தரா ! எனது இதயம் வளர் சுந்தரா !
வாராய் நாமே ஏரோப்ளேனில்
பாரிணை சுற்றியே பார்க்கலாம் யௌவன சுந்தரா !

துரை : சுந்தரியாளே ! உன் மனம் போலே
வாழ்வதே என்னுயர் பாக்கியம் யௌவன சுந்தரி !
[ஹல்லோ]

தேவகி பாட்டு

விருத்தம்

சந்திரனை வானம் தள்ளியே வைத்ததுபோல்
சேர்ந்திருந்த பூங்கொடியை மரமே சிதைத்தது போல்
வீணையிலே நாதம் கலந்திருக்க மறுத்தது போல்
என் நாதன் எனை வெறுத்தார் ! எனைப் பிரித்தார் !
என் தெய்வம் எனை வெறுத்தார் !

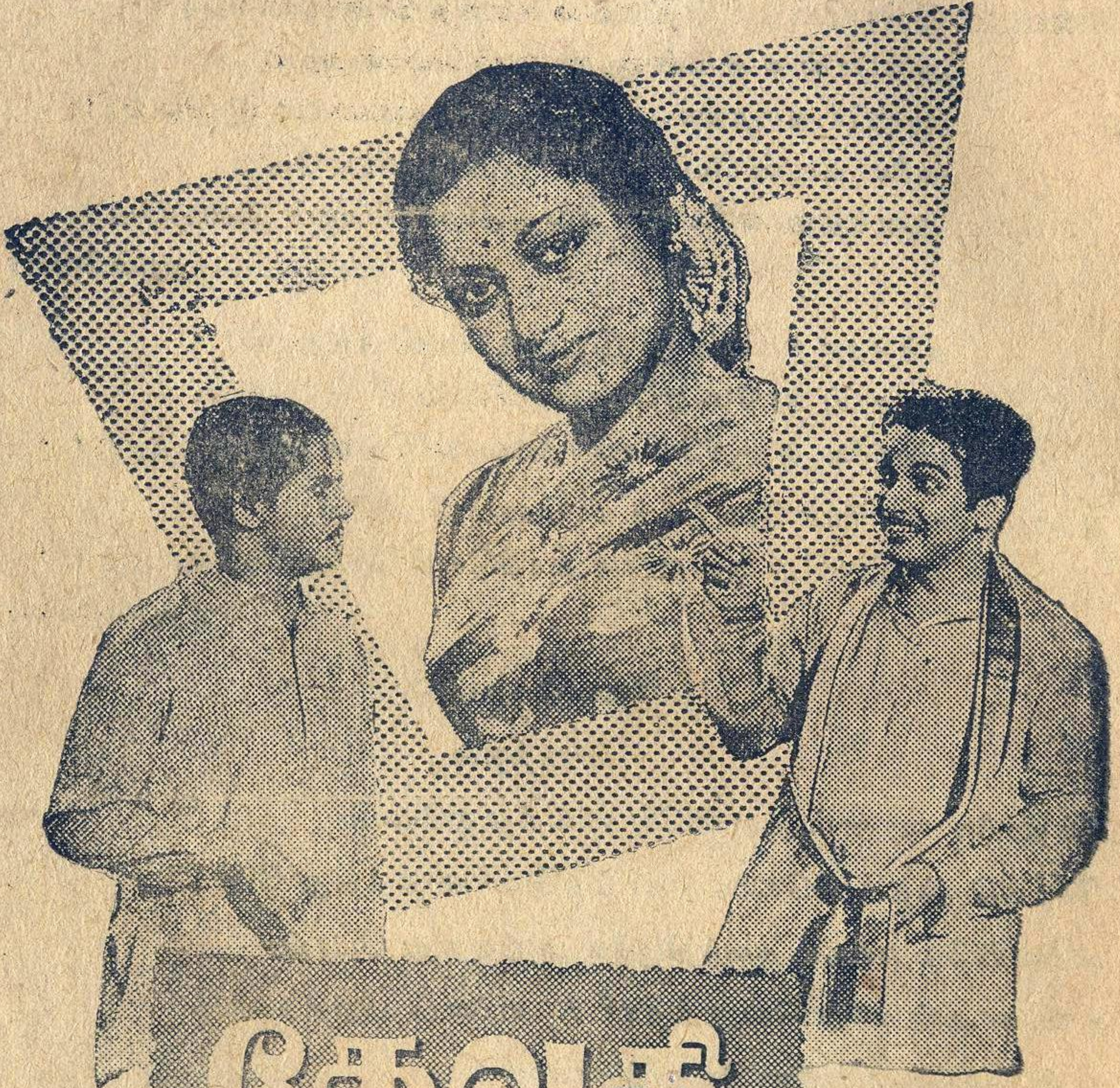
இலை யுதிர்ந்த மரமாக அழகிழந்து வாழ்வேனோ ?
நிறங் குலைந்த ஓவியமாய் நிலைகுலைந்து சாவேனோ ?
என் செய்வேன் ! ஏதறியேன் யாரை நோவது ?
என் நாதன் எனை வெறுத்தார் ! எனைப் பிரித்தார்

பாட்டு

உயிர் வாழ்வேனோ? இந்நாள் நானே
 உயர் வாழ்வே இல்லா உலகிலே — கதயின்றி
 அலை மோதி இங்கு நான் வீணே
 அலைந்து திரிந்து மனமே நோவேனோ!

[உயிர்]

[உயிர்]

தேவகி

கணபதி பிக்சர்ஸ் தயாரிப்பு

கஜலக்ஷ்மி பவர் பிரஸ், எக்ஸ்டென்ஷன் சேலம்